

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 14

- 14,1 וַיְהִי הַיּוֹם, וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל אֶל-הַנֶּעֱר נִשָּׂא כָלִיו, לָכֵה וְנַעֲבְדָהּ אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים, אֲשֶׁר מַעֲבֵר הָלָז; וּלְאַבְיוֹ, לֹא הִגִּיד.
14,2 וּשְׁאוּל, יוֹשֵׁב בְּקֶצֶה הַגְּבֻעָה, תַּחַת הַרְמוֹן, אֲשֶׁר בְּמִגְרֹן; וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ, כָּשַׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ.
14,3 וְאַתִּיהָ בֶּן-אַחֲטוֹב אַחִי אִיכָבּוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי כֹהֵן יְהוָה, בְּשָׁלוֹ--נִשָּׂא אֶפּוֹד; וְהָעָם לֹא יָדָע, כִּי הֵלַךְ יוֹנָתָן.
14,4 וּבֵין הַמַּעֲבָרוֹת, אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים--שֵׁן-הַסִּלְעַ מִהַעֲבֵר מִזֶּה, וְשֵׁן הָאֶחָד בּוֹצֵץ, וְשֵׁם הָאֶחָד סָנָה.
14,5 הַשֵּׁן הָאֶחָד מִצּוֹק מִצְפּוֹן, מִן הַמִּכְמֶשׁ; וְהָאֶחָד מִגֵּב, מִן הַגֶּבַע. {ס}
14,6 וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנֶּעֱר נִשָּׂא כָלִיו, לָכֵה וְנַעֲבְדָהּ אֶל-מִצֵּב הָעֲרָלִים הָאֵלֶּה--אוּלַּי יַעֲשֶׂה יְהוָה, לָנוּ: כִּי אֵין לַיהוָה מַעְצוֹר, לְהוֹשִׁיעַ בָּרֵב אוֹ בְּמַעַט.
14,7 וַיֹּאמֶר לוֹ נִשָּׂא כָלִיו, עֲשֵׂה כָל-אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ; גֹּטָה לָךְ, הִנֵּנִי עִמָּךְ כָּל־בְּרַךְ. {ס}
14,8 וַיֹּאמֶר, יְהוֹנָתָן, הִנֵּה אֲנִיחָנו עֲבָרִים, אֶל-הָאֲנָשִׁים; וְנִגְלִינוּ, אֲלֵיהֶם.
14,9 אִם-כֹּה יֹאמְרוּ, אֲלֵינוּ, דָּמּוּ, עַד-הִגִּיעֵנוּ אֲלֵיהֶם--וְעַמְדָנוּ תַּחְתֵּינוּ, וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם.
14,10 וְאִם-כֹּה יֹאמְרוּ עָלֵינוּ, וְעָלֵינוּ--כִּי-נִתְּנָם יְהוָה, בְּיָדָנוּ; וְזֶה-לָנוּ, הָאוֹת.
14,11 וַיִּגְלוּ שְׂבִיָּהֶם, אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים; וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים--הִנֵּה עֲבָרִים וְצָאִים, מִן-הַחֲרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ-שָׁם.
14,12 וַיַּעֲנוּ אֲנָשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת-יוֹנָתָן וְאֶת-נִשָּׂא כָלִיו, וַיֹּאמְרוּ עָלֵינוּ, וְנִדְּעָה אֶתְכֶם, דָּבָר; {פ} וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל-נִשָּׂא כָלִיו, עֲלֶה אִתָּי--כִּי-נִתְּנָם יְהוָה, בְּיָד יִשְׂרָאֵל.
14,13 וַיַּעַל יוֹנָתָן, עַל-יָדָיו וְעַל-רַגְלָיו, וְנִשָּׂא כָלִיו, אִתָּו; וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן, וְנִשָּׂא כָלִיו מִמּוֹת אִתָּו.
14,14 וְתָהִי הַמִּצֵּבָה הַרְאֻשָּׁה, אֲשֶׁר הָכֵה יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָלִיו--כַּעֲשָׂרִים אִישׁ: כִּבְחָצִי מַעֲבָה, צֶמֶד שְׂדֵה.
14,15 וְתָהִי חֲרָדָה בַּמַּחֲנֶה בַּשְּׂדֵה, וּבְכָל-הָעָם--הַמִּצֵּב וְהַמִּשְׁחִית, חֲרָדוּ גַם-הֵמָּה; וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ, וְתָהִי לַחֲרָדַת אֱלֹהִים.
14,16 וַיִּרְאוּ הַצָּפִים לְשָׁאוּל, בַּגְּבֻעָת בְּנִימָן; וְהִנֵּה הֵקֵמוֹן וּמוֹג, וַיִּלְךְ וְהָלַם. {פ}
14,17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ, פָּקְדוּ-בָא וִירְאוּ, מִי הֵלַךְ מֵעַמָּנוּ; וַיִּפְקְדוּ, וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָלִיו.
14,18 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְאַתִּיהָ, הִגִּישָׁה אֶרֶן הָאֱלֹהִים: כִּי-יִהְיֶה אֶרֶן הָאֱלֹהִים, בַּיּוֹם הַהוּא--וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
14,19 וַיְהִי, עַד דָּבַר שָׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן, וְהִקְדִּימוּ אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים, וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וְרָב; {פ} וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן, אֲסֹף יָדְךָ.
14,20 וַיִּזְעַק שָׁאוּל, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיָּבֹאוּ, עַד-הַמִּלְחָמָה; וְהִנֵּה הִיתָה חֶרֶב אִישׁ, בְּרֵעֵהוּ--מִהוֹמָה, גְּדוֹלָה מְאֹד.
14,21 וְהַעֲבָרִים, הָיוּ לְפְלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁ, אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמַּחֲנֶה, סָבִיב; וְגַם-הֵמָּה, לַהֲיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עִם-שָׁאוּל, וַיּוֹנָתָן.
14,22 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר-אֶפְרַיִם, שָׁמְעוּ, כִּי-נָסוּ, פְּלִשְׁתִּים; וַיִּדְּבְּקוּ גַם-הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם, בַּמִּלְחָמָה.
14,23 וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא, אֶת-יִשְׂרָאֵל; וְהַמִּלְחָמָה--עָבְרָה, אֶת-בֵּית אֹזָן.
14,24 וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיֹּאֲלֵ שָׁאוּל אֶת-הָעָם לֵאמֹר, אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וְנִקְמַתִּי מֵאִבִּי, וְלֹא-טָעַם כָּל-הָעָם, לֶחֶם. {ס}
14,25 וְכָל-הָאָרֶץ, בָּאוּ בִיעֵר; וַיְהִי דְבַשׁ, עַל-פְּנֵי הַשְּׂדֵה.
14,26 וַיָּבֹא הָעָם אֶל-הַיַּעַר, וְהִנֵּה הֵלַךְ דְּבַשׁ; וְאִין-מִשְׁגִּידוֹ אֶל-פִּיו, כִּי-יִרְאֶה הָעָם אֶת-הַשְּׂבָעָה.
14,27 וַיּוֹנָתָן לֹא-שָׁמַע, בַּהֲשִׁיבֵעַ אֲבִיו אֶת-הָעָם, וַיִּשְׁלַח אֶת-קֶצֶה הַמִּטָּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר דְּבַשׁ; וַיִּשְׁבֵּדוּ אֶל-פִּיו, וַתִּרְאֶנָּה (וַתִּאֲרָנָה) עֵינָיו.
14,28 וַיַּעַן אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר, הַשְּׂבָעַת הַשְּׂבִיעַ אֲבִיךָ אֶת-הָעָם לֵאמֹר, אֲרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם, הַיּוֹם; וַיַּעַף, הָעָם.
14,29 וַיֹּאמֶר, יוֹנָתָן, עֲכָר אֲבִי, אֶת-הָאָרֶץ: רָאוּ-בָא, כִּי-אִרְוֶה עֵינַי--כִּי טַעַמְתִּי, מִעֵט דְּבַשׁ הַזֶּה.

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 14,30 אף, כי לוא אכל אכל היום העם, משלל איביו, אשר מצא: כי עתה לא-נבטתה מכה, בפלשתים.
- 14,31 וכו ביום ההוא, בפלשתים, ממכמש, אילנה; ויעף העם, מאד.
- 14,32 ויעש (ויעט) העם אל-שלל (השלל), ויזכו צאן ובער וישחטו-ארכה; ויאכל העם, על-הדם.
- 14,33 ויגידו לשאול לאמר, הנה העם חטאים ליהוה לאכל על-הדם; ויאמר בגדתם, גלו-אלי היום אכן גדולה.
- 14,34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו, ושחטתם בזה ואכלתם, ולא-תחטאו ליהוה, לאכל אל-הדם; וגישו כל-העם איש שורו בידו, הלילה-וישחטו-שם.
- 14,35 וכן שאול מזבח, ליהוה; אתו החל, לבנות מזבח ליהוה. {פ}
- 14,36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשאר בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהן, נקרבה היום, אל-האלהים.
- 14,37 וישאל שאול, באלהים, הארד אחרי פלשתים, התתנם ביד ישראל; ולא ענהו, ביום ההוא.
- 14,38 ויאמר שאול-גשו היום, כל פנות העם; ודעו וראו--במה היתה החטאת הזאת, היום.
- 14,39 כי חיה-יהוה, המושיע את-ישראל--כי אם-ישנו ביונתן בני, כי מות-ימות; ואין ענהו, מכל-העם.
- 14,40 ויאמר אל-כל-ישראל, אתם תהיו לעבר אסד, ואני ויונתן בני, נהיה לעבר אסד; ויאמרו העם אל-שאול, הטוב בעיניך עשה. {ס}
- 14,41 ויאמר שאול, אל-יהוה אלהי ישראל--הבה תמים; וילכד יונתן ושאול, והעם יצאו.
- 14,42 ויאמר שאול--הפילו, ביני ובין יונתן בני; וילכד, יונתן.
- 14,43 ויאמר שאול אל-יונתן, הגידה לי מה עשית; ויגד-לו יונתן, ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר-בידי מעט דבש--הגבי אמות. {ס}
- 14,44 ויאמר שאול, כה-יעשה אלהים וכה יוסף: כי-מות תמות, יונתן.
- 14,45 ויאמר העם אל-שאול, היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל--חלילה חיה-יהוה אם-יפל משערת ראשו ארצה, כי-עם-אלהים עשה היום הזה; ויפדו העם את-יונתן, ולא-מת. {ס}
- 14,46 ויעל שאול, מאחרי פלשתים; ופלשתים, הלכו למקומם.
- 14,47 ושאול לכד המלוכה, על-ישראל; וילחם סביב בכל-איביו במוצב ובבני-עמון ובאדום ובמלכי צובה, ובפלשתים, ובכל אשר-יפנה, ירשיע.
- 14,48 ויעש חיל, ויך את-עמלק; ויצל את-ישראל, מיד שסוהו. {פ}
- 14,49 ויהיו בני שאול, יונתן וישוי ומלכישוע; ושם, שתי בנותיו--שם הבכירה מרב, ושם הקטנה מיכל.
- 14,50 ושם אשת שאול, אחינעם בת-אחימלך; ושם שר-צבאו אביגר, בן-נר דוד שאול.
- 14,51 וקיש אבי-שאול ונר אבי-אבגר, בן-אביאל. {ס}
- 14,52 ויהי המלחמה תזקה על-פלשתים, כל ימי שאול; ורצה שאול כל-איש גבור, וכל-בן-חיל, ויאספהו, אליו. {פ}

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions